

עמ"ת (מרכז) 13329-07-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד איסמאיל יחיא
טגדיין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 13329-07-24 נ' (עvisor)
תיק חיזוני: 256544/2024

לפני כבוד השופט דרור ארד-אלון

עוררים

מדינת ישראל

נגד

משיבים

מוחמד איסמאיל יחיא טגדיין (עvisor)

מטעם העוררת עו"ד רעות זוסמן

מטעם המשיב עו"ד רמי יונס

פסק דין

בפני עיר מדינה על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (כבוד השופט אריאל סלטו) מ"ת 24-06-2013 מיום 4.7.24, במסגרת הורה בית המשפט על שחרורו של המשיב בתנאים, ובכללם מעצר בית מוחלט בהרחקה של 500 מ' לפחות מדירת מגוריו ומהמתלוננת.

העוררת מבקשת להשיג על החלטה זו ולהורות על מעצר המשיב מאחריו סורג ובריח עד תום ההליכים בעניינו.

לאחר ששמעתי את הצדדים ועינתי בחומר הראיות מצאתי שדין העරר להידחות.

1. בכתב האישום שהוגש ביום 26.6.24 מיחסות למשיב עבירות אלימות במשפחה. נטען שביום 22.6.24 החל מהשעה 6:00 שהוא המערער, בת זוגו המתלוננת, ושתי בנותיהם בדירותם. המשיב הティיח בבת הזוג דברים קשים וטען שగבר זר נמצא בבית, והמתלוננת הכחישה זאת. אז החל לדפוק על הדלת ועל השולחנות, לזרוק דברים בבית ושאל את המתלוננת "מי זה... את אמא שלך? אמא שלך שרמוטה?", "הערת את המפלצת שלי?", "הערת את השטן שבי אני יראה לך מה זה אני יעשה לך בלאגן". בהמשך עיקם את ידה של המתלוננת, כך שבתם התינוקת נפלה על הארץ וקיבלה מכחה בראשה. המשיב לקח לידי את הבת והאכיל אותה בבקבוק, כשהוא ממשיר לחוץ על ידה של המתלוננת. המתלוננת פנתה למטבח כדי להכין אוכל, והמשיב הלך אחריה,

שבר את הצלחת בכיוור לקח סכין עם להב בן 19 ס"מ ונופף בה לעבר המתלוונת. המתלוונת ביקשה לצאת מthedירה, אך המשיב סגר את הדלת בחזקה ומשך אותה פנימה כשהוא אומר "אני קמתי כמו שטן ואני אראה לך מה אני מסוגל". בחלוף כחצי שעה המתלוונת הצלילה לבrhoח בית השכנה.

אין מחלוקת שבבית השכנה התקשרה השכנה למשטרת ישראל ואין מחלוקת שישחה זו התקיימה בשעה 17:28.

2. אף שהמשיב הכחיש את מעשה האלים, הוא הסכים לקוימן של ראיות לכואורה, אולם טען לכersetom בראיות וכן שאין ראיות לכואורה לעבירות כליאת שוווא, משום שמתלוונת מסרה שהיא בידייה לצאת מן הדיירה והוא בחרה שלא לעשות כן. עוד טען המשיב שמדובר השיחה שבה קראה השכנה למשטרה שהגיעה למקום (בשעה 17:28) אינה מתישב עם הטענה שהairouן החל ב-00:6 בובוקר ונמשך ברכיפות, שכן אין ראייה שהairouן נמשך בפועל קרוב ל-12 שעות, והדברים מתישבים יותר עם טענת המשיב שכאשר הגיע הביתה הלך לשון, ורק כשקם אחריו הצהרים היה airouן שונה במהותו מהמתואר בכתב האישום, ללא הנפת סכין ולא אלימות מצד).

3. בית משפט קמאקבע שדי בגרסת המתלוונת כדי להקים ראיות לכואורה, אך הצד זאת יש חולשה מסוימת בראיות, שכן יש סתירה בין גרסת המתלוונת כמתואר בכתב אישום בדבר רצף airouim מהשעה 00:6, ולטענת המתלוונת שמייד כשהגיעה לדירת השכנה, התקשרה השכנה למשטרה, כאשר מועד השיחה הוא 17:28. בית משפט קמא הוסיף, שהairouן המתואר בכתב האישום לא יכול היה להתרחש במשך 12 שעות, ושאף למתלוונת אין הסבר לפער השעות בין שעת airouן לטענתה (בובוקר) לשעת הפניה למשטרה.

4. לאחר שהחליט שעיל אף הקושי הראייתי האמור, יש ראיות לכואורה להוכחת העבירות המיוחסות לערער, שמע בית משפט קמא את טיעוני הצדדים לשאלת המעצר, וקבע כי מקרה זו הוא מן המקרים שבהם אין צורך להטריח את שירות המבחן שמלילא עמוס ביותר ועלול להוביל להארכת מעצרו של המשיב שלא לצורך, שכן יש להורות על שחרורו של המשיב לחופת מעצר שלושה טעמים. ראשית בשל כך שהוא מנהל אורח חיים נורמטיבי וזה הסתבכותו הראשונה בפליליים; שניית, משום שהמסוכנות העולה מן הראיות היא מסוכנות כלפי המתלוונת ולא כלפי עולמא; שלישיית, לאור החולשה הראייתית שנמצאה, כאמור.

5. עברר שהגישה המדינה, נטען נגד הקביעה בדבר חולשה ראייתית וכן שהמסוכנות גבוהה ומחייבות עצרת. לטענת המשיבה המסוכנות נלמדת גם מדברי השכנים שנשמעו צעקות בבית ושנשמעו צעקות גם בעבר, וכן ש"כל הזמן קורה שם אלימות ... הוא מרביץ ויש שם אלימות לא נורמלית", וכן שאלימות במשפחה היא "מכת מדינה" שלגביה נפסק כי **"על בית המשפט ... לבחון בקפדנות יתרה כל מקרה, לפני שהוא מחליט על שחרורו של אדם המואשם בביצוע מעשים אלימים נגד אשתו ..."** (בש"פ 1360/07 מדינת ישראל נ' טומבק). המשיבה הצביעה על כך שהמתלוונת הגישה תלונה קודמת על המשיב שנסגרה מחוסר ראיות. על כן לאור חזקת המסוכנות הסטטוטורית, נדרש מעצר ולמצער לא היה מקום להורות על חלופה בטרם התקבל תס吼יר שירות מבחן.

כן טענה המשיב שמערך ההחלטה שהוצע לא נבחן באופן מיטבי.

6. בדיון טענה המשיב שמדובר ב"איורע מתגלגל ... רצף איורים מהבוקר עד השעה 17:00", כן טענה שהמשיב "מרעיב את ילדיו". מנגד הצביע ב"כ המשיב על כך שבתלונה מיום 23.6.24, המתלוננת תיארה את הדברים כרצף אחד משעות הבוקר ועד ליציאתה לשכונה עם בתה הקטנה (שורות 18-11), ברור מדבריה שהאיורע אירע בבוקר, ולא היה איורע נוספת מאוחר יותר (איורע מאוחר יותר גם לא נזכר בכתב האישום). כך, גם אם האירע נמשך יותר מחצי שעה ואף אם היה מעט מאוחר ל-00:00 בלילה, הרי שהוא לא נמשך כ-12 שעות ועל כן יותר פער זמני שאין לו הסבר בין האירע המקורי למשיב למועד השיחה למשטרה. ב"כ המשיב התקומות על טענת המשיב בדבר "הרעבת ילדיו", והפנה לדברי המתלוננת בסוף תלונתה, שאף שלא חזרה בה מתלונתה, מסרה כי "הוא אוהב את הילדים והם אוהבים אותו", וכן לכך שבעת שהגיעו השוטרים הם מצאו את המשיב מכיל אתתו התינוקת מבקבוק.

7. הבאתם את הדברים בהרחבה יחסית, בשל החובה לבדוק בקפדנות יתרה מקרים מעין אלה (כאמור בעניין טומבק לעיל). מהעיוון ניתן ללמידה, שיש יסוד לקבעתו של בית משפט קמא בדבר חולשה ראייתית מסוימת, אשר לפיה מדובר קוצר באופן משמעותי מזה המציג מכתב האישום ואין בריאות המאשימה הסבר לחילוף הזמן מסיום האירע עד לפניה למשטרה. משך זה רלוונטי לא רק להערכת עצמת האירע והנסיבות העולה מן המשיב, אלא אף לכرسום בחזית המשפט ועל הפטונצייאל הראייתי של הגנת המשיב.

8. לא מצאתי שנפלה טעות בקבעותו של בית משפט קמא אשר למשיב ולמסוכנות העולה ממנו, הממוקדת בעיקרה במתלוננת ולא בכלל עולם. טענת המשיב כי מדובר באלימות מתמשכת, שכוללת אובססיה כלפי המתלוננת והרעה של ילדיהם נותרה ללא תימוכין, והתמונה הכוללת היא, שהראיות לכואורה מצביעות על איורע שיש בו חומרה לא מבוטלת, אולם ניתן לאין את הסיכון בדרך שאינה מחייבות מעצר מאחורי סורגי ובריח.

9. בחרמתי את עמדת העוררת לפיה יש לבקש תסוקיר שירות מב奸 קודם להחלטה בדבר שחרור. אין זה סוד, שירות המבחן מצוי בעומס רב והמתנה לৎסוקיר עלולה להאריך מעצר, שיש יסוד לסבירו שאינו הכרחי. אף שבדרכ כל בהליכי מעצר במקרים של אלימות במשפחה יש להיזיקן לৎסוקיר שירות מב奸 כדי לפרוש תמונה עובדתית מפורת יותר, הרי שב"מקרים בהם על פניהם ניתן להסתפק בחילופת מעצר שניtan לעמוד על טיבה בבית המשפט - אין טעם להזמין תסוקיר שירות מב奸. ... **ההסתמכות האוטומטית על שירות המבחן גורמת לכך שבית המשפט משהה את החלטתו עד לקבלת תסוקיר מעצר, ובכך נמצאים מאricsם מעצרו של הנאשם שלא לצורך.**" (בש"פ 15/27 יונס נ' מדינת ישראל (2015)). בסופו של יום הזמנת תסוקיר מעצר היא עניין **שבשיםkol דעת בית המשפט** כאשר הדבר דרוש בעניינו להחלטה בדבר מעצר או שחרור (בש"פ 6103/20 פלוני נ' מדינת ישראל (2020)), וגדර ההטעבות בעניין זה מצומצמת (בש"פ 19/7677 סטונוב נ' מדינת ישראל (2019)). משהתרשם בית משפט קמא לאחר עיון יסודי בראיות, שהCPF נטה לשחרור בתנאים של חילופת מעצר "הרמטית", בהעדר שגגה בהערכת הראיות או בהערכת המסוכנות, אין מקום להטערב בהחלטתו שלא לעכב את השחרור לשם לקבלת תסוקיר שירות מב奸, שעד להכנתו עלול לעבור

זמן ניכר.

10. כך בפרט, לאור הנסיבות שנקבעה, הכוללת מעצר בבית "מלא ומוחלט" בבית דודו של המשיב, תוך פיקוח לシリוגין של שני מפקחים, הרחקה של 500 מ' מהמתלוננת, איסור יצירת קשר עם המעורבים, וכן איסור יציאה מן הארץ, ערביות והפקדת מזומנים בסך 5,000 ל"י. מדובר בחלופה הרמטית והדוקה, שיש בה כדי לאין את הסיכון העולה מהמשיב בנסיבות העניין.

11. אשר לטענה בדבר מערכ הפיקוח, ב"כ המשיב הציע לצרף ערב נספ את מר יחיא עומר عبدالמג'יד חוסי ת"ז 347662967, וכך "עשה", לאחר בדיקת התאמתו בבית משפט קמא. בהתאם, שצירוף הערב הנוסף אינם תנאי לשחרור אלא תוספת מבורכת לתנאי השחרור הקיימים.

סוף דבר, הערר נדחה והעורר ישוחרר בתנאים שנקבעו על ידי בית משפט קמא.

חומר החקירה יוחזר למשיבה באמצעות המזיכרות.

ניתן היום, א' تمוז תשפ"ד, 07 יולי 2024, בהעדך
הצדדים.